

ANMELDELSE DANSK 20. aug. 2021 | kl. 08:41

Skrivebus med motorproblemer

Af: Alice Buchhave Nørlem

Hop på skrivebussen til god skriveundervisning, lokker forlag og forfatter på forsiden af et forsøg på at få skriveundervisningen til at køre stabilt og effektivt. Det er et relevant tiltag, men bussen lever ikke helt op til sit lokkende ydre.

Fakta

Titel

Hop på skrivebussen

Forfatter

Charlotte Rytter

Pris

312,50

Sider

120

Serie

Læring i praksis

Det er bestemt en god ide at levere virksomme metaforer til brug for modeller, som kan hjælpe undervisningen og læreren på rette vej. Men det er ikke gjort med metaforer: Der skal også være tydelig instruktion i, hvordan vi sikrer, at den rigtige størrelse motor er på plads i skrivebussen, så skriveprocesserne kommer ud over stepperne - og det kniber det med.

Lad os kigge lidt nærmere på bussens udfordringer. For det første er der sproget. Skrivebussen betjener sig af en direkte henvendelsesform. "Det ('Skrivebussen') er en praktisk guide skrevet i øjenhøjde med dig som dansklærer", står der i bogens forord. Men øjenhøjden er ret lav, sproget er direkte og spiller sammen med en noget bombastisk tilgang til skriveundervisning. Der er klare udmeldinger om, hvad der virker, og hvad der ikke virker, men ofte ikke særligt godt underbyggede påstande. I et afsnit om sproglige nuancer hedder det for eksempel: "Du har måske ligesom mange andre dansklærere observeret, at der er en tendens til, at elevernes ordforråd bliver mindre og mindre. Netop derfor er der så meget desto mere grund til at arbejde med beskrivende fremstillingsformer".

Tjah. Fra min egen praksis kender jeg i hvert fald godt til tanken om, at elever var klogere og mere velformulerede i gamle dage, men ofte oplever jeg, at netop den slags "observationer" bunder i erindringsforskydninger og huller i den del af hukommelsen, som burde have lagret alt det om de lange, trange læringsprocesser. Hvis det nu faktisk forholdt sig sådan, at elevernes ordforråd er blevet mindre (og det gør det muligvis), så ville det være hensigtsmæssigt med en henvisning til fakta, der fortæller, at det er sådan. Tænk, hvis det ikke er sandt, hvad sker der så med det nødvendige fokus på de beskrivende fremstillingsformer - mister det så sin berettigelse?

For det andet er der strukturen. "Skrivebussen" lover med sit direkte sprog og klare formuleringer, at man med bogen i hånden får benzin til sin skriveundervisning. Det gør man også. Men benzinen er skjult i lange beskrivende, causerende kapitler, hvor der ganske vist er en hel del gode råd og enkelte modeller, men også ret meget tekst, hvis indhold burde være kendt af de fleste professionelle danskundervisere. Modellerne præsenteres oftest hurtigt og kortfattet som et meget lille svar på et meget stort spørgsmål.

"Skrivebussen"s lovede kurs mod den effektive skriveundervisning virker usikker. Der er interessante betragtninger over forældrene som medpassagerer, det er væsentligt og godt tænkt, at netop forældrene også bør informeres om skriveundervisningen på et møde. Der er råd til, hvordan man medtænker skriveundervisning på teammøder, så man kan erfaringsudveksle og ideudvikle. Det er oplagt at samarbejde om skriveundervisningen på skolen, så rådene er relevante, men giv os noget, vi ikke selv kan udtænke - gode vejledninger til professionalisering af vores praksis i stedet for strukturer til brainstorm og videndeling.

Det er vigtigt at understrege, at "Skrivebussen" kan føre os fra A til B, selvom den ikke leverer en detaljeret rutebeskrivelse. "Skrivebussen" fremhæver en lang række vigtige stop på vejen mod målet. "Skrivebussen" forlanger, at lærerne forholder sig til, hvilke elementer i skriveprocesserne der skal fokuseres på, både helt overordnet og mere konkret. "Skrivebussen" hjælper læreren med at huske, at skriveprocesser er processer, som skal understøttes, og den giver ideer til, hvordan det kan gøres. (Spoiler: Det kan gøres ved at fokusere på noget i modsætning til alt, ved at indføre små skriveøvelser i stedet for altid at lade eleverne bestige høje skrivebjerge, ved at fokusere på den proces, der er i gang lige nu, og ikke på den næste). Modellerne, som præsenteres i "Skrivebussen", er brugbare, og bogen leverer enkelte konkrete bud på indhold i undervisningen.